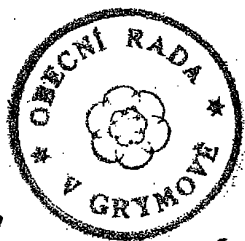

Pamětní kniha
obce Grymova
I.

Tato kniha obsahuje
297 stran.

Jamara Antonín
starosta.

Spáčil Frant
náместek

Kapitola 1 – úvod

str. 2 byla prázdná

Dle zákona o pamětních knihách ze dne 30. ledna 1920, sbor. zákonů a novel č. 80, je každá obec povinna založit a vésti pamětní knihu obce, k čemuž ustanovena jest v každé obci letopisecká komise.

Ustanovením obecního zastupitelstva ze dne 6/11 1923 zvoleni byli do letopisecké komise: Antonín Zamaraal, starosta, jako předseda, Ryšánek František z č. 11. a Bedoma František, který zároveň ustanoven byl kronikářem. Bedoma František narodil se 24. října 1878 v Gymrově, navštěvoval obecnou školu v Radslavčicích, v 1899 plavil v 84. pěšího pluku v Kemně, kde se naučil psát německy. Oženil se r. 1906 a převzal vedlost č. 3 a od té doby jest členem obecního výboru. R. 1920 byl vylosován za porotce v Olomouci. Za války byl důstojnickým plášan, boji se nezúčastnil, prošel Polsko, Ukrajinu, Rumunsko, Bulharo a Srbsko.

str. 4 byla prázdná

Grymov

jest vesnice ležící v údolí řeky
Bečvy; patří pod polišický i
soudní okres Těrovo.

Na severu sousedí s Velkými a
Malými Prosenicemi - hranici
tvorí Bečva - na východě s
Radslavicemi a na západě
s Kozlovicemi.

Grymov byl původně radslavský
dvůr, který byl majetkem tisícové
kapitoly. Založen byl asi r 1778,
jak se dá soudit z letopočtu na ka-
menech, které se nacházely u studen
vykopaných na návsi. Studny by-
ly celkem tři, z nich se r nich již
pouze jedna, ostatní dvě jsou
zakryty.

strana 6 chybí

Když na základě robotního patentu
 r. 1775 a zrušení nevolnictví r. 1781.
 vichnosti nemohly nutiti poddané
 k robotám jako dříve, nemohly pol-
 nosti obdělávat následkem nedo-
 statku sil pracovních a proto dvo-
 ry rozprodávaly. Tak se také stalo
 s dvorem radslavským, který byl
 dle osídlovacího a rozdělovacího
 protokolu ze dne 30/7 1787 rozdělen
 a rozprodán (Zánamenáno v kni-
 ce pozemkové II. díl p. r. 1820 v Pěrově.)
 Tak povstala nová osada a
 nazvána Gymov (něm. Gimsthal),
 dle Gymma, tehdejšího správce.
 Usedlosti byly domovní a ma-
 jetníci nazývali se familianti.
 Budovy dvora byly rovněž roz-
 děleny. Na levé straně jsou 4 fa-
 milie, na pravé pak 8. Ostatní
 domy ve vsi byly teprve postupem

čas u vystaveny podél cesty. Ná-
ves je úpravná, domky jsou pěkně
čisté, jeden vedle druhého a před
domy jsou vysázeny ovocné stromy.
Nejstarší obyvatelé ve vsi, jak se
dalo zjistit dle jmenované pozem-
kové knihy, byli tito:

Majetníkem, č. 1 byl Ordelt František,
který byl dvojnásobným usealíkem,
přeslo na něho od otce Josefa r. 1810 v
ceně 700 zl.

Dan panský	odnášela	17 zl 29 krejcarů,
dan vchnostenská		55 zl 52 - -
dan domovní		6 zl.

Kromě toho měl sypati obilí 8 měřic, 3 míčky
pšenice a 8 měřic a 3 míčky ječmene.

R. 1830 zdědil majetek syn František Ordelt

R. 1849 koupil to Horák Jan a Josefa za 3000 zl

a r. 1865 odkoupil Tomáš a Františka Raška

z Lováčova za 4240 zl. Od r. 1897 jest

majitelem, č. 1 Raška František.

Č. 2 Zbořil Jan koupil od Jana Horáka
14/7 1824 za 650 zř. Antonín a Marianna a
Pospíšilovi převzali v ceně 508 zř. R 1849
koupil Spáčil Josef za 1700 zř.

Daň panská jako u všech ostatních obnáše-
la 8 zř 45 kr, daň vrchnostenská 27 zř 56 1/2 kr,
daň domovní 3 zř, kromě toho sypal
pšenice 4 měřice 2 mírky a rovněž tolik i
ječmene. - Na pánkové kupní smlouvy ze
16/11 1852 převzali Spáčilovi František a Fran-
tiska. R 1888 převzali Alois Frantiska Jemel-
likovi. Od 17 května 1921 jest majitelem
Jemelík Alois a Berta.

Č. 3 Horák Jan vyměnil r 25/6 1823
za č. 22. Zbořil Jan koupil 14/6 1824 za
750 zř. Spáčil Vincelín obdržel svatební
smlouvou od tehána r. 1828.

Nezoma Jan koupil 29. července 1835
za 1000 zř. R. 1836 dědil Nezoma František
a oženil se s Mariannou Fríkovou.
R. 1884 připadáno Františku Nezomovi a

Karolině a od 30 října 1906 jest majitelem Adoma František.

Č. 4 převzal po svém otci Antonínu syn Staněk Jan r. 1813 v ceně 160 zl.

Další majitelé byli: Hámal Josef a Anna od r. 1852, Sebesta Jan od r. 1855 a dále Antonín a Františka Rysánek. Nynější majitel jest Rysánek Vojtěch.

Č. 5 přinesla vinnem Dostálovi Františku manželka Marianna, rozená Haluzíková (r. 1805). Dostál Josef dědic r. 1836, Dostál Jan r. 1859, manželka jeho byla Marianna, rozená Křístková. Od r. 1894 jest majitelem Dostál Konstantin a Josefa.

Č. 6 koupil r. 1810 Rysánek Josef od Jana Havrátila a zaplatil dohodu 3050 zl. Rysánek František dědic r. 1832.

R. 1878 připsáno Rysánka Františka a Antonii v ceně 2600 zl. Svatební smlouvou 9/2 1897 nabyl Zemánek Inocenc

Č. 7. od otce obdržel Richter František
r 1820. Svatební smlouvou nabyt r 1842.
Spáčil Josef a od toho koupil Kašpar
Machac r 1870 za 2200 zl. Nynější ma-
jitelkou jest Marie Macháčová.

Č. 8. podle osídlovacího pápisu intabu-
lováno 12/3 1794 za 511 pl na Rysánek
Martina. R 1839 převzal Rysánek Fran-
tisek a Kateřina. R 1848 převzal Jovel
Rysánek a r 1872 Rysánek Frantisek a
Josefa. Svatební smlouvou převzal 27/5 1903
Rysánek Stanislav a Juliana.

Č. 9 intabulováno podle staré po-
zemkové knihy na Barbořka Gyula r 1805.
R 1847 nabyt Rysánek Frantisek a Kate-
řina; další pak majitelé jako u č. 8.

Č. 10 koupil Machálek Jiří r 1827
od Františka Křístka. Ptáček Václav
koupil za 880 zl a tomu odkoupil r 1842
Tomáš Lamacal za 1460 pl. 23/5 1884
přešlo na Lamacal Antonina a Annu.

Dle odstupní smlouvy 21/5/1919 převzal
Lamaxal Antonín a Františka, rozená
Páčeková. Od 3/3 1925 dle směnné smlou-
vy má Caletka František a Josefa.

Č. 11 koupil Duda Josef od Jakuba Páčka
r 1822 za 1950 fl. Potom byl majitelem Duda
Christián, Duda Jan a Marianna, od nich
koupil r 1850 Dostálík Tobiáš a Petronila
za 2800 fl. R 1869 koupil Rysánek František
za 2300 fl, a r 1878 přešlo Rysánka Aloise a
Aloisii. Od 14/4 1924 jest majitelem František
Rysánek.

Č. 12. podle staré knihy připsáno na
Martinka Josefa 26/1 1809. Na Spáčila Fran-
tiška a Annu přešlo r 1836. R 1845 pře-
vzal Spáčil Vincenc a Františka. 14/1 1876.
r dědil Spáčil Josef a Josef, rozená Káděmová.
Nynějším majitelem dle svatební smlou-
vy r 1/4 1911 jest Spáčil František a Františka.

Č. 13. podle staré knihy intabulováno
r 1818 na Rysánka Jiřího a Barboru.

13/2 1856 připsáno na Ryšánka Františka
a Mariannu. 8/6 1867 přešlo kupem
na Josefa Spáčila. R. 1872 koupil bez
pole Barbořík Josef za 600 pl. 27/2 1906
převzal Chromeček Josef a Františka
a 9/5 1920 Ministr Amoš a Marie.

C. 14 majitelem Kupčík Frant a Kate-
řina r. 1819, pak převzal pet Valášek
Jan a po něm r. 1869 Valášek František.
R. 1878 přešlo na Chytila Františka a Jose-
fu. Od 24/11 1901 má Chytil Antonín.

C. 15. Připsáno Zápalovi Františku.
4/11 1854 koupil Tihelka Josef za 2788 zl
a od něho Albert Tospíšil za 2140 zl.
28/5 1861 koupil Duodík Josef za 2500 zl.
6/4 1867 koupil Jirík Rudolf a Josefa za
2300 pl. 2/6 1876 kapní smlouvou přešlo na
Josefa Jiríka a Mariannu. 20/11 1880 kou-
pil Antonín Čagaš za 4275 pl. Od 2/6
1925 jest majitelem Čagaš Jan.

C. 16 podle staré knihy r. 1806 započáno

na Jemelku Antonína, který to odkou-
pil od Josefa Hradila za 1500 zl.

1814 1846 koupil Horák Jan a Josefa za
1860 zl. 17/8 1851 koupil Kráček Josef a Anna
a od těch za 1867 Jan Jemelka za 2300 zl

V letech 1881-82 byly odprodány pozemky.

R 1890 koupil Antonín Flaixner.

Nyní dle písemné smlouvy s Františkem
Lalatkou má nynější starosta obce,

Zamaxal Antonín.

C. 17 koupil Hráčil Josef za 1814 za 1450 zl
od Josefa Kottví. Hráčil František dostal
za otce za 1817. R 1838 započáno na Hráčila

Jana a Josefa, od nich odkoupil 9/7 1869
Duda Antonín a Marianna za 1600 zl.

Od 3/11 1907 je majitelem Duda František a Ludmila.

C. 18 koupil Ordelť Ondřej na licitaci
za 304 zl za 1796 po úmrtí Ignáce Dvořáka

R 1839 připsáno Ordelť Františka. 9/3 1841
koupil Jiří Jirák a Barbora za 1480 zl.

Od těch odkoupil to Mackovič Antonín

z Ulbrichowitz za 1520 zl. Tihelka Jan
koupil za 1600 zl. 25/3 1852 koupil Rudolf
Jurik, 12/6 1874 prodáno Janu Uxalovi.
30/XII 1878 koupil Vincenc Richter a 20/7 1884
Augustin Vřána, od toho pak, r 1896 kou-
pil Dočkal Rudolf. Od 29/4 1901 jest
majitelem Láboj František a Anna.

Č. 19 koupil r 1806 Fabian Jurik od
Jana Hradila za 1610 zl. R. 1846 přešlo
na Tidora Jurika. 15/XI 1878 koupil
Ryšánek Antonín, a r 1896 Ryšánek
Leonard; ten pak to prodal 27/5 Vřá-
novi Františku r 1904. 29/3 1926 převzala
Anna Zavrálková.

Č. 20. koupil 12/8 1816 Ordelt František
od Jurika Smýkala za 1700 zl. R. 1828
přešlo na Filipa Běhala r Prus, od ně-
ho převzal set Mikeš František a Anna.

28/8 1833 koupil Zemelka Antonín za 1060 zl.

18/XII 1847 nabyl kupní smlouvou Ptáček
Adalbert (Vojtěch) za 1840 zl a 5/8 1867

připsáno Antonínu Pačkovci. 27/2 1887 pře-
vzal Spáčil Antonín a Petronila r 1911.

koupil Juda František.

Č 21 dostal Spáčil Antonín od svého
otce Josefa r 1823, Spáčil Anton mladší
převzal 28/3 1854, 3/7 1891 obdržel Alois
Spáčil a Marie. Nynější majitel jest
Spáčil Antonín a Anna, rozená Petříková.

Č 22 nabyl Florák František výměnou
za č 3 r 27/6 1823. Jemelík Josef koupil
10/4 1832 za 11047z, po něm převzal Jeme-
lík František. Richter Vincenc koupil r
1841 za 1495z. R 1879 připsáno Františ ku
a Mabyldě Martinkovým. Nynějším ma-
jitelem jest Martinek Theodor a Gabriela.

Č. 23 připsáno r 1808 na Františka Jemelíka,
který to odkoupil od Josefa Flamalíka
za 2500z. Janu Jemelíkovi připsáno 1828.
Ten zemřel 16/3 1855 a po něm dědic Jemelík
František. Kupní smlouvou 15/8 1897 pře-
vzal Jan Vitoslavský a Anastasie.

Č. 24 koupil r. 1808 Staněk Isidor od Josefa Konupky za 1500 fl., r. 1847 převzal Staněk Josef. R. 1869 odstoupeno Janásku Valentinu, od něho odkoupil Glouhý. R. 1883 přešlo na Křečůvka Františka a Teresii. R. 1891 koupil odkoupil František, s vdovou po něm přemil Valenta František z Radslavic.

Č. 25. Podle smlouvy z 1/5 1787 od vrchnosti převzal domek postavený na panském místě Hradil František, po něm dědil Hradil Josef. R. 1838 převzal Hradil Frant. a Anna. R. 1841 koupil Josef Lábranský za 1400 fl. R. 1854 převzal Kratochvíla Lorenz. 30/7 1855 koupil Tihelka Lukandr. 31/7 1856 odkoupil Krátký František a Veronika Vitoslavský. R. 1859 koupil Klvaňa Jan. R. 1862 koupil ve veřejné dražbě Staněk Albert za 1110 fl. 4/9 1867 koupil Merta František za 1427 fl.

Další majitelé byli Cecilie Zemánek
Josef Grauer, František Mocala a
nyní Marie Zaráhalová.

Č. 26 je bývalý radslavský mlýn,
který od třetí kapitoly odkoupil
Martin Hlaváč z Hlanic za 400 fl. 12/2
1773 a ten ho prodal Josefu Billerovi
z Přerova za 860 fl. r. 1782. Od něho kou-
pil Procházka z Šovačova.

Tento kontrakt byl od správního (výboru)
orgánu se všemi klausulami potvrzen.

V Třebíči 13. března 1783.

J. K. Grimm,

Vorwalter (správce)

Procházka František zemřel 27/4 1786 a
vdova Anna provdala se za Svidora
Hlencíka, po jeho smrti 16/8 1792 vdova
provdala se znovu r. 1793 za Antonína
Ptáčka ze Slichovic, panství plamlovské.
Svatební smlouva podepsal Palzar
Zurčiček, pychtář grymovský a navrátil

Jan, pučmistr raclavský.

Podle svatební smlouvy převzal mlýn
r. 1819 Vendelín Ptáček, v ceně 5000 zřl, ten
oženíl se s Veronikou, dcerou lipenského
předměstana Matyáše Petřivalského. Po něm
byl majitelem Ptáček Vojtěch. 7/6 1882 pře-
vzal ^{Antonín Ptáček} a nynějším majitelem od 6/3 1907
ještě Ptáček Antonín.

Č. 27. Postavila obec Gymov pro pastýře
r. 1790.

Č. 28. Rypánek Třidov koupil stavební
místo r. 1827 za 80 zřl a postavil domek.
Po zemřelí Katerině Rypánkové přesto
právo na domek na Aloisii Jakobec.

R. 1874 koupil Štefek Jan a Františka
a nynějším majitelem je Štefek Jan.

Č. 29. Hradílek Josef koupil toto sta-
vební místo se svolením ročmosten-
ským 20/7 1827 za 100 zřl. Staněk Anto-
mín koupil r. 1831 za 280 zřl, od něho
koupil 28/8 1850 Rudolf a Josefa Jirňkovi.

R 1853 koupil za 480 zl Rypšánek Antonín,

z 1873 Vojtěch a Antonie Merta za 600 z l.

R. 1878 přešlo na Vánu Františka za

400 zl. 16/8 1904 koupil Křeček Metoděj

a od 3/10 1916 jest majitelkou Františka.

Novotná

Č 30 poostalo rozdělením č 1 a při-
-deleno mu 5 jochů 1263 p sáhů pole.

8/8 1868 odkoupil tuto polovici od

Tomáše Raske Chytil František za 2120 zl.

Č 31 poostalo oddělením od č 18,

koupil František Jirák od Rudolfa Ji-

řáka z 1869. 4/11 1891 dostalo Kristina Ji-

řáková a 9/1 1903 Josef Jirák a Marie.

Č 32 koupil z 1878 Paternmann Antonín

a 14/9 1909 Antonín Tuča

Č 33. koupil z 1884 Paternmann Franti-
šek a Jenoefa Obitel, z 1898 Kozuch Vojtěch.

Č 34 má z 1846 Barbora Jiráková, z 1898

Rozálie Jiráková a od z 1900 Tihelka Jan.

Č 35 R 26/12 1888 má Ludiková Jeno-

vefa, r 1888 František a Františka Mocala

Č. 36 postavil r 1896 Augustin Vrána,
r 1923 připsáno Antoninu a Březně Tučerovým.

Č. 37 postavil r Skřelec František,
vdova po něm provdala se za Lona
Ant. r Radslavice a 28/8 1920 přida-
la své dceři Gabrieli, provdané za
Theodora Martinka.

Č. 38 r 1903 postavil a dosud má
Leonard Rysánek.

Č. 39 postaveno r. 1906, majitelkou
jest Teresie Tučerová.

Obec nyní samostatná, byla původně osadou a patřila až do r. 188² k Raclavici, kamž posílala do obecního výboru, volá pěstupce, který byl prvním radním.

Kaple

Uprostřed dvůře stojí kaple, posvěcená sv. Janu Křtitelem, na jehož svátek, 24. června bývá v ní sloužena mše sv. knězem p. Pavlovic, kamž jest obec přifařena.

4. pádu na den sv. Rozálie se chodí s procesím do Pavlovic, kdež bývá sloužena mše sv. za obec grymovskou. Jest to ještě připomínka na válku r. 1866. Tehdy totiž rozšířila se vsude cholera, jen obec naše byla jí ušetřena a tak na památku toho, chodí se do Pavlovic s procesím. Kromě toho bývají v květnu májové pobožnosti a někdy v létě v

neděli odpoledne „Modlení.“

Škola.

V obci není škola, ačkoliv dříve měla se stavěti. Když však r. 1884 byla postavena nová škola v Radslavicích, přispěli na ni také Grymovští a tak jejich děti chodí dále do školy, do Radslavic.

Sochy.

U kaple stojí socha p. Marie, sv. Hlasyňské, u mlýna kříž postavený r. 1849 rodinou Ryšánkovou a u cesty do Horkovic, kde byla dříve socha sv. Jana, stojí boží muka sv. Františka, postavená a udržovaná rodinou Nedomovou.

Pole.

celková výměra grymovského katastru jest 105 ha, pole jest 3-8 třídy:

Pole, které se táhne od obce ke mlýnu, zvanému též „Hlázky“ jmenuje se Zahrady. Ostatní pole se táhne

na druhé straně ke Hozlovičím a
Prosenicím. Hned u vesnice služí Přední,
s nimi sousedí Dlouhé, sousedící s Ry-
ny a Novotými. Za Dlouhými jsou
Spíčky, Úlekle a Zaulekle, které tak
se nazývají, poněvadž jsou již od
vsi vzdálené, odlehlé.

Směrem ke Hozlovičím jsou Přední
a Zadní Lušické, které prý patřily
původně k Lušicím a byly odstou-
peny za káčku piva.

Při té příležitosti ještě se zmíniti o jiné
pověsti, která praví, že celý nynější
katastr obce Gymova patřil obci
Radslavičím, která pro toho musela
plátni velké daně a proto jí přišlo
velmi vhod, když jí tisícová kapi-
tola požádala, aby jí ten úsek
byl odstoupen. To se také stalo
a kapitola pak vystavěla dvůr,
který se jmenoval Radslavský.

Dále se táhnou Přední a Zadní Lopaminy,
s těmi sousedí Lámy, které jsou v kata-
stru paclavském, ale byly již ošechny
od paclavských občanů odkoupeny.

Kolem Běčvy táhly se Trávníky a
patřily první'm Zbusečtíkům od č.
1-26. Tam pasival se dříve dobytek.

Na začátku se pásł dobytek vepřový
a husy, adle hovězí a nejdále
koně v trávník, se nazýval Kovišský.

Tam chlapci pasivali koně a přitom
pořádali jívě hry a nebezpečnosti.

Na podzim pekly se brambory, a
vyhloubených říp. dělaly se kadidel-
nice, uvázané na 3 pruty, místo
kadidla dávalo se práchnoř vč.

Opávod kouřily se suché topolové
kořeny a pořádaly se bitvy přes
Běčvu s chlapci z Prosevic a lec-
který to vnesl potlučenou hlavou.
Na cestě domů bývaly pořádány

dostihy. Asi před 30 lety se přesta-
li koně pásti a Trávník později
byl porán. Při regulaci Běčvy byl
Trávník pozrušnut a část zvaná Tó-
politik dostala se na pravý břeh Běčvy
a byl Prosevicemi odkoupen a staré
Rameno Běčvy rozryáno.

R 1926 usnesli se majetníci, že Trávní-
ky rozdělí, což se také stalo a r 1927
jednotlivcům podíly přiděleny a zakni-
hovány. Jest však toho litovati, po-
něvadž jednotlivci asi vykácejí
stromy na jejich podílech, čímž
utrpi ráz krajiny na své malebnosti.

Běčva

Nedaleko vesnice Leče bystrá řeka
Běčva, která dříve několikrát
do roka zaplavovala sousední
pole, aby se tak nestáralo, byla
postavena hráz u Týnů a Novosí,
která však při větších povodních

nedostačovala.

Povodně:

Největší povodeň byla r. 1880, kdy celá vesnice byla zatopena.

R 1911 byla povodeň větší, avšak zátopa nebyla tak velká, poněvadž řeka byla již regulována, nemá tolik pátáček, voda valí se přímo širokým korytem. U Grymova se počala regulovati r. 1903, tehdy bylo ve vsi ubytováno 80 Italiů, kteří pracovali na regulaci.

U Bečvy stávala hospoda zvaná Vrbovec. později rozdělena na domky a místo toho postavena o něco níže, dále od vody, hospoda jiná zvaná "Nový Vrbovec".

Domky poostalé ve Starého Vrbovce byly odplaveny Bečvou r. 1900.

Také u Nový Vrbovec býval pátopen vodou a tehdy bývalo tam

nejveseleji; to všichni muži z vesnice převázeli se tam, na člunů, a veselé popijeli sedíce na stolech, neboť řídle plavaly po vodě v nálevně. U Úřbovce se dříve také převázívalo přes vodu. Později postavena byla lávka a když ji voda odplavila, znovu postavena nebyla.

Rybník.

U mlýna „Hlozi“ jest rybníček, kamž mlynář svádí vodu Libuše a potoka z Radslavic.

Průkopky.

Potok žádný není, jen průkopky. Jeden běže od vsi mezi Předními a Předními Svěčnými, a klesá v Lihelně. Lihelna jest prostorný důl, z něhož byla vybrána hlína na stavbu dvora a vesnice. Průkop uprostřed Lihelny jest něco širší a hlubší, a dříve tam byly také

různé druhy ryb, které se tam dostaly při rozvodnění Bečvy. Byly tam šelky, mřenky, linci a také pousty úhoři.

Druhý příkop teče z Libuše, kolem Zahrad, Rýnů, Lihelmy, kdež přibírá příkop z Lihelmy, mezi stovotěmi a Dlouhými a kolem Trávníků do Bečvy a mlynář pouští ji m přebytečnou vodu z Libuše.

Cesty.

Ve vesnici byla r. 1912³ postavena silnice, která má připojení kolem mlýna k silnici vedoucí od Radslavic k M. Prosevicím.

Letos r. 1927. staví se silnice, která má připojení k silnici jdoucí z Radslavic do Kozlovic.

Ostatní cesty jsou jen polní.

Obyvateľstvo.

Při sčítání r. 1920 měla obec 194

obyvatel vesměs národnosti české
a náboženství římsko-katolického.

Povoláním jsou pěstováni a pěstují
ponejvíce řepu, ječmen, pšenič, ži-
to, brambory, jetel, proso, lucerku
a nejnověji také esparsetu (ligrus).

Dobytčářství jest na vysokém stupni,
koně chová se méně.

Zahrady jsou dobře pěstěné. Pěstují
se různé i vzácné druhy ovoce,
jeu jabloním se valně nedáří, jsou
napadány rakovinou a mšičí kva-
vou.

Včely

Všech vesnicí pěstají se také včely. Nej-
větší včelářství na celém okrese
míval Nedoma Fautišek (zemřel 1919),
který míval až 69 rojů. R. 1905, 1911
a r. 1917 měl přes 700 kg medu. Jeho
obec míval až 100 rojů a po něm pacho-
val se ještě jeden starý úl (klád =

kláda, špalek) a má 4 bratř. Ostatní
už jsou Dixerony. Slynější hospodář
Nedoma František (nar. 1878) má jen
20 rojů. Zdá se, že včelářství upadá,
neboť včely (vše) nenacházejí pasivy,
proto pole oseta jsou (po většině)
obilninami a řepou.

Druhý včelář jest výměnkář v
č. 23. Jemelík Alois, který také
již dlouho pěstuje včely a má 27
rojů. Včeliny parizují si ševc. Marti-
nek Theodor, má 7 rojů, Chomeček
Vladimír 2 roje a Žemánek Inocenc.

Stroje.

V hospodářském rozmachu nechce
naše obec pústati pozadu. Užívá
se hojně stroje; jsou tu 4 čistič
mláčky s benzinovým pohonem,
mláčky žentorové s koňským po-
hovem (s ručním se již neuvívá) peci
stroje, plečky, ledkovací, fukary,

sečkovice, železné pluhý a j.

Politické strany

je tu 3. Nejpočetnější jest strana lidová, pak agrární a národní socialisté. Při volbě do parlamentu bylo odevzdáno také 7 hlasů komunistických. Poslední volby konaly se dohodou; starosta a první radní zvoleni ze strany agrární a 2. radní z národně sociální.

Zvyky a zábavy.

V dřívějším dobách „drželo se Právo“, které trvalo 3 dny. Chasa zvolila si staribu, který pak po celé 3 dny byl odpovídal za pořádek v obci. Chodilo se dům od domu s hudbou, všude se tancilo a hospodář i hospodyně dávali výplušků. Potom se šlo do hospody, kdež se tancilo a prováděly různé paškariny. Něbdo na př. pabodl do kabátu někomu jehlu a pak jej obžaloval

u rychtáře, že si na něj nachystal řezaný sochor. Rychtář jej pak odsoudil k peněžité pokutě, a nezaplátil-li, bylo mu vypláceno ferkou. Kdo byl zastaven, že po čty 3 dny řezal pro koně řezanku - tehdy ještě kosiřem na plouci - byl rovněž pokutován. Právo již paniblo jakož i mnohé jiné řezky. Nechodí se již v masopustu s medvědem, nechodí se se smrtí. Upadá v zapomnutí koleba i šmigrust čili pomlárka. Opv. Martině bývala sýpka pro pastýře, dávalo se mu obilí místo platu. Nadobývalo se vždy něco více, přebytek se prodal a v hospodě pak bylo 2 dny veselo a kolo - měl hubu, pil."

Nyní udržel se ještě prvky stavění Máje, pořádání tančnická a rybářských zábav a divadlo.

Obecní jmění.

je asi 9 měřic pole, luk a kramiček, tráva se prodává a peníze utráněné asi 1400 jsou na obecní výdaje.

V obci jest také „Spolek chovatelů dobytka,“ který chová obecního býka a má příděl tihá louky ode dvora Podolsí u Oseka

Požáry.

V obci hořelo několikrát. R 1890, hořely usedlosti č. 20, 21, 22, 23, 24, 27.

R 1916 vyhořelo č. 23.

26 $\frac{1}{2}$ r 1924, vyhořelo 7 stodol, obřázených ke Kozlovicím, od č. 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11.

Stodoly byly staré, skřené u země, pokryté dosky, přece však škoda nebyla hrazena pojistěním. Když padl se býti palácem, pachatel však nebyl vypátrán. Nyní jsou se tam již stodoly nové.

Něštětí.

Na Boží Tělo p. 1897 měl pohřeb La-
gaš Antonín, který byl zabit bleskem,
při kosení jetele v Rybníku u Radosta-
vic právě, když brousil kosu.

Bylo po desíti, obloha byla jasná
a blesk přeletěl od západu přes
jasnou oblohu.

Hairner Antonín, zaměstnanec
u dráhy, byl přepjet vlakem u
Radwanic.

Rodáci z Grymova.

Richard Jirák byl profesorem
na obchodní akademii v Brně
a později ředitelem obchodní
školy ve Vyskově.

Ze mlýna „Hlozi“ pocházejí 3 bratři.
Ptáček Vojtěch, byl ředitelem
občanské školy a nyní školním
inspektorem v Prostějově.

Ptáček Stanislav byl ředitelem

občanské školy v Místku a zemřel
r. 1922.

Ptáček, Julius jest dosud ředitelem
občanské školy v Michálkovicích. -

Spolupisatelem této kroniky jest
Nedoma Julius, narozen 1884, matu-
roval 1905 na gymnasiu v Pěrově,

pak ploužil jako jednorocní dobro-
volník v Praze. R 1907 byl úřední-

kem v cukrovaru v Lužanách, v
Bukovině. Tam přešel k poště, byl

v Černovicích (Černáuti), Luczavě,

v Nowosielici. Za války byl na ruské
frontě raněn u Frangorodu r 1914.

R 1916 byl zajat jako velitel petruiny
u Gorice. Byl v zajateckém táboře ve
Forté d'Exilles, Casagiove u Neapole,

v klášteře Sulmoně a v nemocnici ve
Foligno, odkud se vrátil pamětním

vlakem. Nyní jest postovním úřed-
níkem v Pěrově.

Válka

Když nastala válka, byl v dělně ná-
řek a smutek, neboť z každého domu
odcházel někdo do války a někteří
se zase brzy vraceli, ovšem jako
nemocní nebo ranění.

Raněn byl Zemelík Alois, Pysánek
František a Martinec Bohuš, který
zemřel v nemocnici ve Vídni a
byl převezen do Pavlovic.

Na ruské frontě padl Zamaxal
Stanislav, zastřelen z neopatrnosti
svým kamarádem ze Lušic, který
potom vyšel pryč z zákopů a dal
se od Rusů zastřeliti.

Nevěstní jsou dosud Josef Chytil
z č. 14 a Antonín Paska z č. 1.

Milní vojáci bojovali na všech
frontách a četari Antonín Py-
šánek dostal malou stříbrnou
medaili za statečnost, na kterou

na Rakouska pobíral 750 Kč měsíčně.

Jako první legionáři vrátili Zamaxal Jaroslav a Antonín Ryšánek, č. 4, první Tůnek Kosi. Ve vesnici jsou totiž více Ryšánků, a někteří dostali různé přídomy jako Kosi, Lopyk, Kucec. Také Spáčil měli přídomy Koncový, č. 12, Lopyk, č. 21 a Antoš, č. 20.

Z italského papeže jako národní dobrovolníci přišli Štěpán Jan, Spáčil Antonín, č. 21, Chytil Antonín, č. 14, Jaromír Ryšánek, č. 11 a Chroměček Josef.

V Ruském papeži byli: Zamaxal Antonín, Ryšánek Vojtěch, č. 4, Spáčil František, č. 12 a Antonín Ryšánek, č. 11.

Jako invalida dostává podporu Tihelka František, č. 34, který za války dvakrát utekl z italské fronty, nebyl však trestán, poněvadž byl uvržen na slabomyslného. Invalidní podporou, 40 Kč měsíčně, má též Štěpán Jan.

Ten odvozuje svůj původ od Štěpka
z Trojanovic a jejich předek, rytíř
Štěpek, byl popraven po bitvě na
Bílé Hoře na Staroměstském náměstí.
Jméni zabrať stát a spravuje a pá-
čí se na 100 milionů. Štěpek Jan, či-
m' si nárok na díl toho majetku.
Za války bylo často rekvirováno
obilí, mouka brambory, a pádlo.
Válečné půjčky byly hodně upiso-
vány na nátlak obr. politické
správy.

Během války byly zavedeny řízně
poukárky na životní potřeby, který-
mi se musel vykázat, aby dostal
určité množství, ovšem za draké
peníze. Na vesnici bylo dobře, ne-
boť nebyl takový nával, ve městech
však stáli ve frontách i po několik
hodin a lidé nosili sebou i řídle.
Řízně ty poukárky nakupovaly se:

moučenky, masenky, cukřenky, chlebenky,
tabáčenky a mléčí lístky.

Úroda

na války byla ještě obstojná, ač většinou
re polní práce spočívaly jen na bed-
rách řep, neboť v celé vesnici pústa-
lo jen 11 mužů ve stáří od 50-70 let.

Nálada

byla stísněná, poněvadž z každé ro-
diny byl někdo ve válce a z některé
dokonce i více.

eka pole se, chodilo až poštovní po-
sel přinesl po vsi poani a lístky
z fronty.

Když umřel císař Franz Josef I., čekalo
se, že bude ihned uzavřen mír, avšak
sklamání, že válka takto se do neko-
něčna. Obzvláště starší, kteří pamato-
vali vojnu z r. 1866, domnívali se, že
také světová válka tak brzy skončí,
obzvláště když se bojovalo takovými mo-

denními prostředky. Utěšným prá-
vám nevěřil již nikdo a každý se
smál, že to odpouštívání od ne-
přítele knačí „vsíli do kapeček.“
Lidé říkali: „Maria Teresia pta-
tila Šeroko a František Josef ztra-
til všecko.“ On to již neztratil, neboť
ještě včas zemřel, za to jeho nástupce
nepanoval dlouho a když se mu
nepodařilo uzavřít mír, rozpadlo
se mu, když plavne mocnářství
Rakousko-uherské, které však nám
lečim nijak nevěřalo, se do
srdce. A tak císař Karel I. byl
posledním císařem rakouským
a lid mu říkal Karel Poslední.
Velký obrat nastal, když se přouti-
la fronta a 28. října 1918. byla
vyhlášena republika Československá.
U prvím psaníku nikdo tomu
nechtěl ani věřit, až teprve když

většinou svědci přišli z Přerova a vyprávěli, že tam shazují císařské orly a vyhakují obrázky císaře, uvěřilo se a radost lidu normála konce. Celá ves byla na nohou a všude se o tom živě debatovalo.

V kapli pokřováno se tomu Rakousku, které chtělo odzvonit nám Čechům, a slavnostním prvním vítala se republika.

Prvním republikánským starostou byl Antonín Ptáček, zvolený r. 1919.

Pozemková reforma.

Nový zákon o pozemkové reformě přinesl iisk také naší vesnici. Ode dvora Podolná u Oseka bylo některým usadlíkům přiděleno pole ve výměře 2-4 měřic. Za měřici platilo se 1600 Kč. Obec dostala 1/2 měřice pole, luk a vrbovní. Pole se pronají má a tráva prodává.

Knihovna.

V obci byla též přizvána obecni knihovna, která pomalu vzrůstá. Tu lze koupiti se za peníze stržené za půjčování knih, - platí se 20 haléřů za knihu a obec přispívá počínám poplatkem 91 Kč. Knihovna má již knih a zastoupení jsou zde všichni známější spisovatelé.

Gymoští občané již na malé výjimky neodcházejí daleko od svého rodiště:

Barbořík Antonín byl dozorcem v cukrovaru. Prošel skorem všechny cukrovary v republice a také i v cizině Uhřech, Rusku a Rumunsku. Před válkou byl v cukrovaru v Lukánách v Bukovině; od Rusů byl puvlečen do Ruska a po návratu do Lukán brzy zemřel. Rysánek Antonín č. 11 odešel za práci do Francie.

Studenti.

Studentů jest ve vesnici málo, k času

jedine Ptáček Antonín navštěvuje 1. třídu ped-
ného gymnasia v Přerově. Občanskou školu
v Přerově navštěvují: Duceová Ludmila, Nedo-
mová Františka, Ryšáňková Růžena p. č. 38, No-
volný Vojtěch, Zamaraal Kamil a p. Zdráhal
Bohuš.

Žimní hospodářská škola v Přerově navště-
vovali: Ducea Fr., Nedoma Frant. a Ptáček.

Analfabetů ve vesnici není.

Mládež těs pilně pěstuje tělocvič. Část
jeť papsána v Tokole p. část v Orle.

Noviny

se čtou velmi hojně, a nejsou již žád-
nou poláskostí jako přive. Čtebírají se:

Selské Hlas, Selské Listy, Svoboda, Hostinské
listy, Selka, Kříž a Maria, Sv. Hostinské
listy.